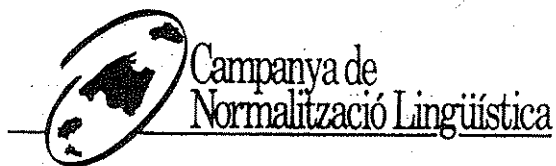

LÍNIA DIRECTA

amb la Campanya de Normalització Lingüística

VI

Palma
1994

Línea Directa

© Aina Moll, A.I. Alomar i Cèlia Riba, segons l'autoria dels textos.

Producció: Campanya de Normalització Lingüística de les Illes Balears

Fotocomposició: Jorvich, s.l.

Impressió: Jorvich, s.l.

Dipòsit Legal: PM-1.364/1991

I.S.B.N. 84-604-8810-1

Any nou, vida nova

Aquestes festes són especialment aptes per als propòsits de millora de la nostra personalitat o de la nostra actuació en tots els àmbits de la vida: Desitjos de renovació cristiana del Nadal, balanç de l'any que s'acaba i projectes pel que estam a punt de començar,... qui més qui manco, tothom "passa comptes".

En fer els vostres propòsits de **vida nova** per a 1994, no deixeu de considerar el capítol de la normalització lingüística. Considerau si la vostra **políti-**

ca lingüística personal ha estat l'adequada per contribuir en la major mesura de les vostres forces al recobriment de la nostra llengua com a marca d'identitat col·lectiva. Considerau si el nom que consta al vostre carnet d'identitat és el que teniu com a propi en família, o si hi consta *Bartolomé, Pedro, Jorge, Ana, Margarita, Nieves*, en lloc de **Bartomeu, Pere, Jordi, Aina, Margalida, Neus**; si xerrant en mallorquí entregau al vostre interlocutor una targeta de visita en castellà; si escriviu en castellà als vostres parents i amics amb qui no l'emprau mai de viva veu; si compreu —o veneu— *ensaimadas del Horno Tal*, o vi mallorquí etiquetat en castellà...

I, sobretot, si per adreçar-vos a un desconegut, a un client o a un venedor d'una botiga, ho feis d'entrada en castellà, i si parlau sempre en castellà als amics castellanoparlants, encara que sabeu que entenen perfectament el mallorquí... o si, els castellanoparlants que enteneu el mallorquí i el podríeu parlar, no ho feis per por de fer faltes, "per no fer el ridícul"...

Totes aquestes actituds estan molt arrelades encara a les nostres Illes, i si no les corregim tots, la normalització és impossible. Per això és tan important que cadascú es proposi deixar de practicar aquelles en què encara cau... i que complesqui aquest propòsit.

Generalment, quan faig un sermó d'aquesta casta, la resposta que rep és que "els qui manen no donen exemple". Jo responc —i ho crec fermament— que encara que tots ells donassin un exemple perfecte, la normalització no avançaria si la massa del poble —i per tant, cada ciutadà concret en particular— no seguís aquest exemple i hi posàs la seva part. No deix d'admetre, però, que si tots tenim una responsabilitat personal en el procés de normalització, les institucions i els qui les regeixen la hi tenen multiplicada. Per això estic contenta de poder-vos anunciar que hem acabat el torn de visites que he fet acompanyant el Conseller de Cultura i President de la Comissió Interinstitucional de la Campanya a totes les Conselleries, i que totes han inclòs en els seus propòsits de **vida nova** un impuls seriós a la seva pròpia normalització i a la dels àmbits de la seva competència. Ara s'està fent l'anàlisi de la situació, i en funció dels seus resultats establim el pla d'actuació per a 1994. També hem enviat a tots els Ajuntaments una enquesta (repetició de les que férem el 1990 i 1991), i tan aviat com tinguem estudiades les respostes, enviarem a cadascun la proposta de pla per a 1994 que ens sembli més adequat a la seva situació.

Si vosaltres, lectors, feis també el vostre pla amb voluntat de complir-lo, el balanç de la Campanya a finals de 1994 serà sens dubte positiu. Coratge, i endavant!.- A.M. (27-12-93).